

HUN DERRE JENNY

av Eva Wikander

Denne høsten er det nykommerens rolle som står i fokus i ungdomsforestillingen fra Brageteatret. Vi møter Jenny som flytter sommeren før hun skal opp i niende klasse. Hun kjenner ingen på det nye stedet, men hun møter en som heter Jon utenfor kiosken en kveld.

Å begynne på en ny skole er skummelt, syns Jenny, men storesøsteren sier at om hun bare virker kul, kommer alt til å gå bra. Den første dagen i den nye klassen starter med at Jenny setter seg på en pult som egentlig tilhører Åse. Det blir starten på en konflikt mellom Jenny og Åse og Åses bestevenninner.

Forandringer i det daglige og trygge kan virke utfordrende for de fleste. "Hun derre Jenny" er en historie om en nykommer som må slåss for å bli akseptert og om en vennegjeng som utfordres på egne holdninger. Dette er jo velkjente problemstillinger det burde være enkelt å samtale om. Vi vil allikevel foreslå noen punkter man kan arbeide med både før og etter man har sett forestillingen.

Vi har lagt ved et utdrag fra 1. scene av stykket, som kan leses i klassen før (og etter) man ser forestillingen.

Punktene relaterer til fagene *norsk, samfunnsfag og kunst og håndverk i kunnskapsløftet.*

- Før forestilling: Les 1.scene og diskuter hva dere tror hender videre i handlingen.
- Etter forestillingen: Finn eksempler på situasjoner der man har vært i Åses situasjon og i Jennys.
- Er dette en forestilling om mobbing?
- *Drøfte hvordan språkbruk kan virke diskriminerende og trakasserende. (Norsk)*
- Åse og gjengen kaller Jenny for hore. Hva ligger i det?
- Hvem er helten her, Åse eller Jenny, og hvorfor?
- Ville situasjonen vært annerledes om det hadde handlet om to gutter?
- *Analyser utviklingen av rusmiddelbruk i Norge og reflekter over holdninger til rusmidler. (Samfunnsfag)*
- Skriv din egen fortsettelse på historien
- *Tegn billedmanus, rediger og manipuler enkle digitale opptak og vurder bruk av egne virkemidler. (Kunst og håndverk)*

Brageteatrets forestilling til u-trinnet

DKS-Buskerud høsten 2008

HUN DERRE JENNY

Av EVA WIKANDER

Tilrettelagt for scenen av Per Holm

Bearbeidelse og oversettelse CARL JØRGEN KJØNIG ©

ROLLER:

JENNY

ÅSE

Grønland 60, 3045 Drammen, www.brageteatret.no, post@brageteatret.no tlf 32 23 39 40

JENNY

Jeg heter Jenny. Da jeg var 13, flyttet jeg fra Oslo til Strømmen og begynte i niende klasse på en helt ny skole. De første ukene der var nok det verste jeg har vært med på i hele mitt liv. Jeg husker fremdeles hvordan det føltes da Åse, Maria og Silje gikk løs på meg. Ja, Åse kalte meg til og med for hore! Selv om det er flere år siden nå, så husker jeg nøyaktig hvor grusomt det var.

ÅSE

Ja, og det er jeg som er Åse. Jeg husker da venninnene mine og jeg kom inn i klasserommet første skoledag i niende, så vi straks at Jenny prøvde å spille eldre og lot som hun var drittøff. Og selv om det er gått lang tid siden det hendte, så har jeg ganske klare bilder i hodet av hvor redd jeg var for Jenny innerst inne. Ja, allerede fra helt i starten av.

JENNY

Jeg husker første gang jeg traff Jon og Nils og Morten nede ved bensinstasjonen rett før skolen begynte. Mutttern sto og fomla med panseret på bilen, og Sara, dattera til søstern min, satt i baksetet og skreik fordi hun ikke fikk is og alt var bare rot. Da fikk jeg øye på Jon og han sladda rundt på en moped rett ved bilen vår og skulle vel vise hvor kul han var, og jeg ropte til Linda, søstern min, om å hjelpe muttern så vi kan stikke!

Men jeg så at han kikka på meg, Jon, han hadde fått øye på meg gjennom bilvinduet og jeg blei helt stiv fordi han var så innmari frekk og vinket og flirte og dreiv på.

- Jævla idiot, sa jeg til søstern min. Så du hva han gjorde!

- For noen snørunger, sa søstern min bare.

Noen dager senere traff jeg Jon igjen nede ved gatekjøkkenet. Han sto der og spiste hamburgere sammen med Nils og Morten. Da jeg fikk øye på ham,

holdt han på å kjøpe en cola, og jeg gikk fram og ba om en pølse. Jeg ble helt skjelven i knærne fordi han bare nistirra på meg mens jeg sto der og fomla med pengene.

- Er du punker eller, spurte han og glodde på håret mitt som jeg nettopp hadde klippet og farget svart.

- Hæ, hvordan det, sa jeg og prøvde å late som ikke noe.

- Jeg syns det er helt okei. Er du ny her, jeg har ikke sett deg før.

- Jeg flyttet hit i sommer, sa jeg, og hele kroppen begynte å riste.

Senere sa han at han skulle begynne i tiende og spurte hvor gammel jeg var, og jeg løy og sa femten enda jeg bare var tretten. Han var pen, Jon, veldig pen, spesielt øynene. Jeg var nødt til å gå derfra, det følte pinlig, og jeg kastet pølsen i søppelbøtta fordi jeg følte meg dårlig og kjente meg glovarm i hele kroppen.

ÅSE

Jeg husker at de likte Jenny, guttene altså, for de løp etter henne, og hun oppførte seg som en femtenåring med masse eye-liner og sånne dritkorte t-trøyer så hele magen var synlig.

JENNY

Senere på kvelden var jeg nede med Sara i sentrum for å kjøpe VG og smågodt, og da møtte jeg Jon, og jeg ante ikke hvor jeg skulle gjøre av meg for han gikk bare rett bort til meg og tok av seg headsettet og sa: hør på disse her, de heter Blues. Og det sa bare PLING i hele hodet, for det var den verste raplåta han hadde. Den var utrolig bra, og så sto vi der og prata minst en time, og jeg kjøpte minst fem is til Sara for pengene til muttern bare for at hun ikke skulle begynne å mase, og til slutt sa Jon at jeg kunne få låne med meg den CD-en. Før jeg sovnet prøvde jeg å skrive et lite dikt om Jon i den hemmelige boka mi.

Det ble bare to linjer:

JON JON JON

Inne i deg finnes det toner.

ÅSE

Det var så flaut med hun derre Jenny. Hun trodde sikkert hun var femten år. Men hun var jo bare tretten, og Maria, Silje og jeg fikk vite at hun var dritseint ute om kveldene, hun hadde vel ikke noen innetider, for mammaen hennes brydde seg vel ikke. Pedro, som bodde i samme oppgang som dem, fortalte at Jennys søster hadde fått barn da hun var seksten med en tyrkisk type. Men han stakk, tyrkern altså. Så Jennys søster bodde hjemme hos Jenny med ungen sin og alt. Skikkelig kult å være tante da, når du bare er tretten, syntes vi; altså Maria, Silje og jeg.

JENNY

Jeg kjente ikke et eneste menneske da vi flyttet til Furutun den sommeren. Jeg hadde jo truffet Jon så klart, men jeg var kjempenervøs da jeg skulle begynne i en helt ny niende klasse. Søsteren min peppa meg opp før jeg skulle på skolen den første dagen.

- Bare vær helt kul så går det seg til, sa hun og kilte meg i øret som hun pleide å gjøre.
- Jeg gir blaffen, sa jeg
- Det tror jeg nok du gjør, sa søsteren min som skjønte hvordan jeg hadde det.

